

Úterý, 14. ledna 2014

P7_TA(2014)0015

Nové programové období politiky soudržnosti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2014 o připravenosti členských států EU na účinný a včasný začátek nového programového období politiky soudržnosti (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 174 a následující Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti, který předložila Komise (COM(2013)0246),
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o páté zprávě Komise o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013 ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2010 o regionální politice a politice soudržnosti EU po roce 2013 ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 o současné situaci a budoucí součinnosti mezi EFRR a ostatními strukturálními fondy v zájmu větší účinnosti ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2010 o budoucnosti Evropského sociálního fondu ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2010 o řádné správě s ohledem na regionální politiku EU: postupy podpory a kontroly ze strany Evropské komise ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 o využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti: ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU ⁽⁷⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (COM(2011)0017) a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise (SEC(2011)0092),
- s ohledem na osmou zprávu Komise ze dne 26. června 2013 o pokroku v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti (COM(2013)0463),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 18. dubna 2013 nazvanou „Politika soudržnosti: Strategická zpráva 2013 o provádění programů v období 2007–2013“ (COM(2013)0210) a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2013)0129),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

⁽³⁾ Úř. věst. C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 371 E, 20.12.2011, s. 41.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 23.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 56 E, 26.2.2013, s. 22.

Úterý, 14. ledna 2014

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 24. dubna 2012 nazvaný „Zásada partnerství při využívání fondů společného strategického rámce – prvky evropského kodexu chování v oblasti partnerství“ (SWD(2012)0106),
 - s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 14. března 2012 s názvem „Prvky společného strategického rámce na období 2014 až 2020 – Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond, Fond soudržnosti, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova a Evropský námořní a rybářský fond“ (SWD(2012)0061, části I a II),
 - s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ze dne 16. června 2011 k tématu úloha a priority politiky soudržnosti v rámci strategie Evropa 2020 (CESE 994/2011 – ECO/291),
 - s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ze dne 12. prosince 2012 k tématu zásada partnerství při provádění fondů společného strategického rámce – prvky evropského kodexu chování pro partnerství (CESE 1396/2012 – ECO/330),
 - s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ze dne 22. května 2013 o sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvaném „Za sociální investice pro růst a soudržnost – včetně provádění Evropského sociálního fondu v období 2014–2020“ (CESE 1557/2013 – SOC/481),
 - s ohledem na usnesení Výboru regionů ze dnů 31. ledna až 1. února 2013 ohledně „Legislativního balíčku pro politiku soudržnosti po roce 2013“ (2013/C 62/01),
 - s ohledem na návrh stanoviska Výboru regionů ze dnů 7.–9. října 2013 na téma doporučení pro lepší vynakládání prostředků (COTER-V-040),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a na stanovisko Rozpočtového výboru (A7-0007/2014),
- A. vzhledem k tomu, že členské státy se nachází v procesu přípravy dohod o partnerství a operačních programů pro nové programové období 2014–2020;
- B. vzhledem k tomu, že dosažení konečné dohody o právním rámci pro evropské strukturální a investiční fondy se očekává do konce roku 2013;
- C. vzhledem k tomu, že nařízení o společných ustanoveních vymezuje společná pravidla pro pět fondů Evropské unie: Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond, Fond soudržnosti, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova a Evropský námořní a rybářský fond;
- D. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti má za cíl zmenšit stávající rozdíly mezi regiony EU tím, že zaměří finanční prostředky na posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
- E. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti přispívá k dosažení cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;
- F. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti, která představuje hlavní politiku rozvoje EU, ve většině členských států přispívá k překonání hospodářské krize;
- G. vzhledem k tomu, že je třeba vyvinout veškeré úsilí, aby bylo zajištěno největší možné zjednodušení plnění a provádění programů souvisejících s politikou soudržnosti na období 2014–2020 pro všechny orgány a příjemce;

Zajištění účinného a včasného zahájení nového programového období politiky soudržnosti

1. uznává, že prostřednictvím financování v rámci politiky soudržnosti byly v posledních letech úspěšně investovány miliardy eur do tvorby nových pracovních míst, podpory inovativního podnikání a rozvoje dopravního spojení napříč EU;

Úterý, 14. ledna 2014

2. poukazuje však na skutečnost, že rozdíly mezi regiony EU stále existují a v některých případech se zvětšují a že pokračující investování finančních prostředků ze zdrojů EU na místní a regionální úrovni je životně důležité pro to, aby podpora i nadále přicházela do oblastí, které potřebují hospodářskou, sociální a environmentální obnovu;
3. zdůrazňuje, že jedním z úkolů politiky soudržnosti je řešit rostoucí nezaměstnanost mladých lidí v Evropské unii;
4. zdůrazňuje, že v současné hospodářské, finanční a sociální krizi představuje financování ze zdrojů politiky soudržnosti pro řadu členských států klíčový zdroj investic z veřejných prostředků a že se jedná o situaci, která může od dotčených členských států vyžadovat určitou pružnost, mají-li opět nastartovat svou ekonomiku. v tomto ohledu zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy a regiony byly schopny zahájit realizaci nového kola financování v rámci politiky soudržnosti co nejdříve po začátku roku 2014;
5. vítá přijetí VFR na období 2014–2020 a právního rámce pro politiku soudržnosti; zdůrazňuje, že bylo dosaženo uspokojivého výsledku pro účely zajištění rychlého a účinného zahájení nové politiky soudržnosti;
6. připomíná, že objem celkových „neproplacených závazků“ (neboli RAL, z francouzského „reste à liquider“) na konci VFR na období 2007–2013 se týkal ze dvou třetin financování politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že je třeba najít spolehlivý způsob, jak snížit riziko zablokování provádění programů Evropské unie z důvodu nedostatečných plateb; upozorňuje na skutečnost, že pravidlo N+3 je sice nezbytné k zajištění provádění projektů podporovaných politikou soudržnosti, ale bude mít dopad na nahromadění RAL v následujících letech, a to zejména v případě zpoždění při zahajování nových programů;
7. konstatuje rovněž, že zásadní význam pro to, aby byl dlouhodobě plně využit potenciál, který finanční prostředky skýtají, má kromě účinného a včasného zahájení nového programového období politiky soudržnosti také kvalita partnerských dohod a operačních programů;
8. připomíná svůj postoj k významu povinného přezkumu a revize příštího VFR před koncem roku 2016 s cílem umožnit příští Komisi a příštímu Parlamentu případně přehodnotit politické priority EU, přizpůsobit VFR novým výzvám a plně zohlednit nejnovější makroekonomické výhledy;

Nařízení o společných ustanoveních

9. vítá zlepšení nařízení, která přinesou stabilnější a integrovanější přístup k financování v rámci politiky soudržnosti prostřednictvím společného strategického rámce; uznává, že jde o nutnou podmínku toho, aby projekty měly výraznější dopad a přinášely hmatatelné výsledky; vyzývá členské státy, aby přijaly ještě více opatření s cílem zjednodušit byrokracii a správu programů; je přesvědčen, že by to mělo vést k plynulejšímu provádění těchto programů a účinnému čerpání finančních prostředků;
10. vítá návrhy na zavedení zjednodušujících opatření v celém nařízení o společných ustanoveních s cílem snížit administrativní zátěž; domnívá se, že zjednodušení procesu pro žadatele, příjemce a řídicí orgány bude pro financování ze zdrojů EU znamenat přidanou hodnotu;
11. uznává, že politika soudržnosti může představovat klíčový příspěvek k dosažení cílů strategie Evropa 2020, a proto podtrhuje důležitost sladění politiky soudržnosti s cíli strategie Evropa 2020 prostřednictvím tematického zaměření na omezený počet cílů; zdůrazňuje, že tento přístup je dostatečně flexibilní k tomu, aby bylo možné naplňovat místní a regionální potřeby;
12. podtrhuje význam strategie inteligentní specializace jakožto způsobu doplnění cílů strategie růstu Evropa 2020 díky tomu, že se zaměřuje na rozpoznávání a maximalizaci oblastí se silnou konkurenceschopností, sdílení osvědčených postupů a propojení výzkumu, inovací a vzdělávání v partnerstvích napříč EU;
13. poukazuje na skutečnost, že v politice soudržnosti již existují opatření týkající se podmíněnosti a příští programové období bude zaměřeno na zvýšení účinnosti financování tím, že bude podmíněno dodržováním určitých kritérií; zastává názor, že politika soudržnosti je politikou podporující soudržnost mezi regiony, která by neměla sloužit jako záruka ostatních politik EU zaměřených na makroekonomické reformy států EU;

Úterý, 14. ledna 2014

14. poukazuje na to, že změny, jež přineslo nařízení o společných ustanoveních, by mohly způsobit určité zpoždění při přípravě dohod o partnerství a operačních programů;

Pokrok v členských státech

15. poukazuje na skutečnost, že se členské státy zcela zřejmě nacházejí ve velmi odlišných fázích příprav; uvědomuje si, že zatímco některé členské státy zdárně postupují a již předložily Komisi ke schválení své návrhy dohod o partnerství, jiné státy v procesu zaostávají;

16. poukazuje na skutečnost, že celkově jsou novější členské státy (EU12), jež mají zkušenosti s částí programů na období 2000–2006 a se všemi programy na období 2007–2013, v přípravách dále než některé státy EU15;

17. poukazuje na skutečnost, že některé členské státy se potýkají s podstatným snížením svých rozpočtů na příští programové období, zatímco v jiných probíhá diskuze o rozdělení rozpočtu v rámci daného státu; uznává, že obě tyto otázky mohly vést ke zpoždění příprav;

18. zdůrazňuje, že členské státy, které v přípravách na další kolo financování v rámci politiky soudržnosti zdárně postupují, předložily Komisi v červnu nebo červenci 2013 návrhy dohod o partnerství a operačních programů k neformálnímu vyjádření;

19. uznává, že mnohé z členských států, které postupují dobře, zahájily přípravy již v roce 2010 tím, že příslušné zúčastněné strany vyzvaly, aby přispěly do diskuze o vytyčování potřeb a priorit; vítá proto úsilí spočívající v zahájení přípravného procesu co nejdříve a je přesvědčen, že to zjevně vybízí k větší připravenosti;

20. zdůrazňuje, že pokrok v přípravách se odvíjí od toho, zda mají příslušné orgány a organizace dostatečnou kapacitu investovat v počáteční fázi příprav čas a peněžní prostředky a uvolnit dostatečný počet pracovníků;

21. uznává, že tento pokrok v přípravách v některých případech znamenal, že *ex ante* hodnocení a strategické posuzování vlivů na životní prostředí byly provedeny včas, což umožnilo změny návrhů v září a říjnu 2013 na základě výsledků těchto hodnocení;

22. uznává, že v některých členských státech došlo ke změnám vlád, což mohlo mít negativní dopad na přípravy na další programové období; poukazuje na skutečnost, že v těchto případech představuje klíčovou výhodu pro pokračování příprav existence systému, který zajistí pokračování administrativní práce bez ohledu na změny vlád;

23. poukazuje rovněž na skutečnost, že je zapotřebí, aby přípravy na financování v rámci politiky soudržnosti byly prosazovány na politické úrovni, čímž se zajistí, aby dokončení dohod o partnerství bylo pro vlády prioritou;

Pokrok v oblasti dohod o partnerství a operačních programů

24. poukazuje na skutečnost, že některé členské státy hodlají změnit obsah svých operačních programů; vítá rozhodnutí určitých členských států přejít k programům financovaným z více zdrojů či omezit počet operačních programů na regionální úrovni;

25. konstatuje, že míra kontroly a koordinace, které regionálním orgánům svěřuje vláda členského státu, se značně liší v závislosti na organizačním uspořádání jednotlivých členských států, kde některé regiony jsou nesmírně aktivní a mají téměř úplnou kontrolu nad většinou aspektů financování v rámci politiky soudržnosti a zastoupení v dohodách o partnerství; poukazuje v této souvislosti na kodex chování, podle něhož ústřední úlohu hrají místní a regionální činitelé a organizace občanské společnosti a v němž je zakotven princip partnerství pro politiku soudržnosti 2014–2020;

26. poukazuje na to, že by měl být plně zohledněn místní a regionální rozměr; zdůrazňuje významnou úlohu, kterou hrají regiony při výběru oblastí s konkurenční výhodou;

Úterý, 14. ledna 2014

27. poukazuje na to, že jedním ze způsobů, jak v členských státech se správními orgány s přenesenými pravomocemi zajistit fungování dohod o partnerství, je zařadit do dohod samostatné kapitoly vypracované regionálními orgány; zdůrazňuje, že tento přístup zajišťuje, aby se správní orgány s přenesenými pravomocemi ohledně programů financování ze zdrojů Evropské unie příměji podílely na vypracovávání dohod o partnerství a měly možnost rozvíjet své vlastní programové představy a mechanismy jejich plnění;

28. uznává nicméně, že by to mohlo mít dopad na celkovou připravenost členských států;

29. vyzdvihuje skutečnost, že pokud mají být dohody o partnerství uzavřeny včas, je nezbytná účinná koordinace na úrovni členských států, aby bylo možno dodržet lhůty pro přípravu operačních programů, které odrážejí místní a regionální potřeby v oblasti rozvoje, přičemž odpovědnost za obsah a správu operačních programů by případně měly mít v souladu s uspořádáním daného členského státu správní orgány na regionální úrovni;

30. uznává však, že snížení počtu operačních programů na regionální úrovni by znamenalo podstatné změny v jejich řízení a organizaci a mohlo by vzrůst riziko počátečního zpoždění kvůli změnám způsobeným složitostí provádění těchto operačních programů zároveň s plánováním na různých celostátních a regionálních úrovních;

31. konstatuje, že Komise si je vědoma značného zájmu o programy financované z více zdrojů, které stanoví nařízení o společných ustanoveních, přičemž řada členských států hodlá mít v programovém období 2014–2020 alespoň jeden či více programů financovaných z více zdrojů; zdůrazňuje v této souvislosti, že tento přístup by měl být uplatňován co neúčinněji a že nesmí vytvářet překážky či vést ke zdržení; uznává, že nařízení o společných ustanoveních zohledňuje odlišnost institucionálních struktur v členských státech a obsahuje ustanovení umožňující přizpůsobit se specifickým případům; zdůrazňuje, že zjistit rozvojové potřeby a provádět programy v blízkosti občanů, organizací, podniků a příslušných orgánů lze nejlépe na regionální a místní úrovni;

32. uznává, že schopnost připravit dohody o partnerství a operační programy závisí v pokročilé fázi na tom, zda členské státy provedly dostatečné předběžné analýzy situace v zemi a budoucích trendů; zdůrazňuje, že se tak zajistí účinnější příspěvek fondů EU k plnění cílů stanovených pro daný stát;

33. vyzývá Komisi, aby zveřejnila připravenost dohod o partnerství členských států, například prostřednictvím shrnutí pro jednotlivé členské státy obsahujícího informace o stavu jeho příprav, navrhovaném obsahu a konzultacích s příslušnými zúčastněnými stranami, aby další členské státy a orgány mohly těžit z osvědčených postupů a přístupů;

Poučení z období 2007–2013

34. poukazuje na skutečnost, že pro mnoho členských států bude představovat převod metod a mechanismů z programového období 2007–2013 do období po roce 2013 značné potíže; zdůrazňuje, že problém bude představovat rovněž zajištění efektivního pokračování stávajících projektů zároveň se současným rozvojem nových projektů;

35. uvědomuje si, že na začátku programového období 2007–2013 trvaly přípravy v řadě členských států déle, než se čekalo; zdůrazňuje, že řada orgánů se s tím vypořádala tak, že zajistila, aby nové dohody o partnerství a operační programy byly vypracovávány dříve;

36. domnívá se, že příklady poskytnuté členskými státy jasně dokládají, že je třeba zlepšit koordinaci mezi jednotlivými opatřeními, operačními programy a fondy a že je třeba více zapojit místní orgány, regionální organizace a sociální a ekonomické partnery;

37. uznává, že mezi společné problémy, které byly identifikovány v předchozím programovém období, patřily příliš široce definované priority; vyzývá proto do budoucna ke strategičtějšímu a jednoduššímu přístupu k prioritám tak, aby pro konkrétní cíle bylo stanoveno méně priorit;

Úterý, 14. ledna 2014

38. vítá, že na základě úspěšných zkušeností z minulého kola financování se mnohé členské státy snaží posílit pákový efekt zdrojů ze soukromého sektoru s cílem otevřít alternativní zdroje financování pro doplnění tradičních metod; zdůrazňuje, že v době silných rozpočtových omezení a snížené úvěrové kapacity soukromého sektoru může zvýšené využívání finančních nástrojů podpořit partnerství veřejného a soukromého sektoru, přinést multiplikační účinek s rozpočtem EU, otevřít alternativní zdroje financování a zajistit důležitý zdroj financování pro strategické regionální investice; poukazuje proto na důležitost stanovení jasných pravidel pro využívání inovativních finančních nástrojů, jako jsou půjčky, záruky a kapitálové investice, které doplní granty, za účelem podpory spolupráce mezi podniky, organizacemi veřejného sektoru a vzdělávacími institucemi;

Účinnost fondů

39. zdůrazňuje, že podle zkušeností z předchozích programů financování je zřejmé, že zásadní význam má zajištění pozitivního dlouhodobého účinku fondů; dále trvá na významu kvality programů a cíleného vynakládání prostředků;

40. poukazuje na skutečnost, že mnohé členské státy zmiňovaly přístup zaměřený na výsledky jako jeden z cílů přípravy příštího kola financování; vítá, že některé členské státy uvedly příklady způsobů, jak dosáhnout efektivnějšího způsobu definování očekávaných výsledků v předstihu, aby bylo možné financování nasměrovat k návrhům usilujícím o dosažení těchto cílů;

41. zdůrazňuje, že mnohé členské státy uvádějí jako oblasti zásadního významu koordinaci napříč oblastmi politiky a rozpoznání hospodářských a sociálních priorit a priorit v oblasti životního prostředí na vnitrostátní a regionální úrovni; je toho názoru, že národní operační programy by pokud možno měly zohledňovat rozvojové cíle na místní a regionální úrovni; poukazuje na to, že by se mělo podporovat vytváření synergií mezi různými dostupnými zdroji finančních prostředků EU a rozpočty členských států a regionálních a místních orgánů, aby se zvýšila účinnost investic veřejného sektoru v EU;

Součinnost s dalšími politikami a nástroji

42. považuje za zásadní, aby si všechny členské státy uvědomily možnosti, které přináší sladění všech fondů, na něž se vztahuje nařízení o společných ustanoveních;

43. je potěšen, že některé členské státy usilují o širší používání nových nástrojů, jako jsou místní rozvoj se zapojením místních komunit (CLLD), integrované územní investice (ITI) a společné akční plány (JAP); chápe však, že tyto nové nástroje mají smíšenou odezvu a že podle analýzy stávajících plánů členských států bude místní rozvoj se zapojením místních komunit rozšířenější než integrované územní investice, zejména v případě EZFRV ve srovnání s EFRR, a to kvůli delší existenci místního rozvoje se zapojením místních komunit v programu EZFRV a rovněž díky tomu, že integrované územní investice jsou novým nástrojem, jehož zavedení do praxe vyžaduje určitý čas; uznává, že se teprve ukáže, jak se počáteční přípravy projeví v úplné realizaci těchto nástrojů;

44. považuje místní rozvoj se zapojením místních komunit za vynikající způsob, jak podpořit účast průřezových subjektů komunit zdola nahoru, přičemž vychází ze zkušenosti s úspěšným programem LEADER v oblasti rozvoje venkova; vyzývá členské státy a regiony, aby využily příležitosti, které nabízí místní rozvoj se zapojením místních komunit;

45. uznává, že společné akční plány jsou v souladu s jedním ze zastřešujících cílů politiky soudržnosti po roce 2013 pozitivním krokem k řízení orientovanému na výsledky;

Zjednodušení

46. zdůrazňuje, že je důležité zavádět jednodušší metody přípravy a provádění projektů, a těší jej náznaky, že se to členským státům daří;

47. vítá, že nařízení o společných ustanoveních klade důraz na zjednodušení; konstatuje však, že dosáhnout zjednodušení by ve skutečnosti mohlo být obtížné, neboť dosud přetrvávají odlišnosti mezi fondy, které byly zřízeny prostřednictvím zvláštních nařízení pro jednotlivé fondy;

Úterý, 14. ledna 2014

48. vítá pozitivní kroky zaměřené na zjednodušení a větší transparentnost při správě evropských strukturálních a investičních fondů; poukazuje na to, že mnoho členských států uvedlo zjednodušený postup podávání žádostí příjemci s jasnými a dostupnými informacemi o postupu a o možnostech financování jako důležitý aspekt příprav programového období 2014–2020; vítá toto zjednodušení coby způsob, jak zajistit, aby příprava a provádění projektů probíhaly hladce a s menší administrativní zátěží pro žadatele; vyzývá členské státy a regionální a místní orgány, aby si vyměňovaly osvědčené postupy zaměřené na zjednodušení postupů a aby uznávající, že přísná pravidla pro kontroly a audit jsou nezbytná, zajistily, aby tato pravidla byla přiměřená a neznamenala nadbytečnou zátěž;

49. uznává, že systém elektronické výměny údajů („e-soudržnost“) může mít zásadní význam při odstraňování překážek a zajištění zjednodušení, a vítá skutečnost, že některé členské státy uvádějí, že tento systém používají; domnívá se, že tento systém by mohl rovněž významně přispět při přípravě budoucích programů financování;

Partnerství

50. zdůrazňuje, že postup rozhodování a formulování dohod o partnerství musí zahrnovat spolupráci na vnitrostátní, regionální a místní úrovni při plánování, rozvíjení a uplatňování programů financování politiky soudržnosti EU; domnívá se, že zásada víceúrovňové správy a řízení je nezbytným předpokladem pro účinné řízení politiky soudržnosti; zdůrazňuje v této souvislosti, že je třeba regionální a místní orgány a zúčastněné subjekty plně zapojit do přípravy, provádění a hodnocení programů; zdůrazňuje, že je důležité zajistit přiměřený tok informací, opatření pro budování kapacit a technickou podporu pro tyto orgány, aby se usnadnil a optimalizoval jejich přínos ve všech fázích tohoto procesu;

51. vítá větší zapojení všech příslušných zúčastněných subjektů, místních a regionálních představitelů, nevládních organizací, hospodářských a sociálních partnerů, soukromých podniků a univerzit, jak dokládají příklady poskytnuté členskými státy; domnívá se, že je důležitý rozvoj ve spolupráci s dalšími organizacemi a zúčastněnými subjekty zastupujícími různá hospodářská, sociální a environmentální stanoviska;

52. zdůrazňuje, že zajištění úspěšného partnerství může zahrnovat přístup zdola nahoru i shora dolů; poukazuje na příklad, který poskytl jeden z členských států, kdy přístup zdola nahoru, jenž zahrnoval rozsáhlé diskuse se zástupci veřejnosti, soukromého a neziskového sektoru, vedl ke značnému pokroku v přípravách;

53. poukazuje na to, že tyto přístupy shora dolů a zdola nahoru zajistí, aby národní strategie týkající se sociální a hospodářské situace byly začleněny spolu s rozsáhlým zapojením účastníků na regionální a místní úrovni; vítá tento účinný způsob, jak zajistit, aby byly naplňovány strategické požadavky a zároveň byly do příprav v maximální možné míře zapojeny příslušné zúčastněné subjekty;

Závěry

54. vítá dosažení dohody o právním rámci politiky soudržnosti spolu s uzavřením jednání o nařízení o společných ustanoveních a víceletém finančním rámci;

55. uznává význam víceúrovňového řízení v přípravných fázích a poukazuje na skutečnost, že některé nejpokročilejší fáze příprav vycházely z dialogu se zúčastněnými stranami na regionální a místní úrovni, který má zásadní význam;

56. zdůrazňuje, že Komise vyzvala členské státy a regiony, aby usilovaly o zajištění co nejvyšší kvality připravovaných dohod o partnerství a operačních programů; konstatuje, že to napomůže vytváření kvalitních návrhů projektů zaměřených na konkrétní cíle, a tím bude zajištěno, aby financování EU mělo co největší dopad;

57. uznává, že aktivní a dobře informované regionální orgány, které spolupracují s Komisí, mohou mít pozitivní vliv na průběh příprav; důrazně proto doporučuje, aby si Komise a vnitrostátní a regionální orgány nadále soustavně vyměňovaly informace, např. o podrobnostech připravovaných prováděcích aktů;

Úterý, 14. ledna 2014

58. doporučuje, aby se členské státy, které čelí závažnému zpoždění, důsledně řídily doporučeními Komise; zdůrazňuje skutečnost, že Komise by měla zvýšit svou podporu, aby se zajistilo, aby dohody o partnerství a operační programy těchto členských států byly schváleny co nejdříve; konstatuje proto, že díky hodnocení pokroku členských států během přípravných fází by mohlo být toto zpoždění omezeno; konstatuje rovněž, že v prováděcí fázi by Komise mohla pomoci těm členským státům, které zaostávají;

o

o o

59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.
